

- 8) oznaczenie płytek Petriego z próbkami krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego oraz z zanieczyszczeniami w ten sposób, aby każdej z próbek można było przyporządkować oddzielone z nich zanieczyszczenia luźne i trwałe;
- 9) poddanie próbek krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego oraz zanieczyszczeń suszeniu w suszarce elektrycznej, w temperaturze 105°C — do uzyskania stałej masy, a następnie oddzielne zważenie każdej próbki oraz zanieczyszczeń z dokładnością do 0,01 g;
- 10) obliczenie procentowej zawartości zanieczyszczeń luźnych i trwałych w próbce (P_{lt}) krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego według wzoru:

$$P_{lt} = \frac{z}{m + z} \times 100 \%$$

gdzie:

z — oznacza masę wydzielonych zanieczyszczeń luźnych i trwałych w gramach,
 m — oznacza masę próbki włókna lnianego lub konopnego w gramach, po oddzieleniu zanieczyszczeń;

- 11) obliczenie zawartości zanieczyszczeń luźnych i trwałych w partii (P) krótkiego włókna lnianego lub włókna konopnego w procentach jako średniej arytmetycznej zawartości zanieczyszczeń luźnych i trwałych we wszystkich próbkach i podanie wyniku tych obliczeń z dokładnością do 0,1 %.

427

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 4 kwietnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie jednostek organizacyjnych, którym można powierzyć przeprowadzanie kontroli w zakresie zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż, uznawania przetwórców, stanów magazynów oraz zasadności udzielania dopłat do przetwarzania

Na podstawie art. 3 ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 2002 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. Nr 240, poz. 2059, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 września 2004 r. w sprawie jednostek

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rozwój wsi, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 220, poz. 1892).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 40 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 115 i Nr 141, poz. 1182.

organizacyjnych, którym można powierzyć przeprowadzanie kontroli w zakresie zakupu i sprzedaży interwencyjnej zbóż, uznawania przetwórców, stanów magazynów oraz zasadności udzielania dopłat do przetwarzania (Dz. U. Nr 222, poz. 2257) w § 3 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) suszarkę elektryczną, która jest odpowiednio wentylowana i skonstruowana w taki sposób, że jest możliwe ustawienie wytwarzanej przez nią temperatury z dokładnością do $\pm 1^\circ\text{C}$ i szybkie jej regulowanie,”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *K. Jurgiel*

428

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 kwietnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie aplikacji sądowej i prokuratorskiej

Na podstawie art. 142 § 4 i 146 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) oraz art. 91

ust. 5 i art. 97 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o pro-

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104.

kuraturze (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 206, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2002 r. w sprawie aplikacji sądowej i prokuratorskiej (Dz. U. Nr 154, poz. 1283) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zgłoszenia kandydatów na aplikantów przyjmuje prezes sądu apelacyjnego w terminie wskazanym w ogłoszeniu, o którym mowa w § 14 ust. 3.”;

2) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości zalicza, na wniosek aplikanta, który po przeprowadzeniu konkursu na aplikację sądową i mianowaniu przez prezesa sądu apelacyjnego odbywa aplikację sądową, okres odbytej aplikacji prokuratorskiej. Przepis stosuje się odpowiednio do zaliczania aplikantowi odbywającemu aplikację prokuratorską okresu odbytej aplikacji sądowej.”;

3) w § 12 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Aplikant pozaetatowy, którego nieobecności przekraczają liczbę dni wskazaną w ust. 2, może, po pozytywnym zaopiniowaniu prezesa sądu okręgowego, za zgodą prezesa sądu apelacyjnego, po zakończeniu aplikacji, w okresie nie dłuższym niż rok, uzupełnić wymagane szkolenie.”;

4) w § 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do aplikantów pozaetatowych nie stosuje się przepisów § 8 ust. 1, 3 i § 9 ust. 1.”;

5) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Minister Sprawiedliwości wyznacza termin konkursu dla kandydatów na aplikantów, zwanego dalej „konkuresem”, oraz ustala limity miejsc na aplikację dla poszczególnych okręgów sądów apelacyjnych, biorąc pod uwagę potrzeby kadrowe i możliwości finansowe oraz organizacyjne sądów.

2. Konkurs rozpoczyna się nie później niż 15 lipca każdego roku i odbywa się w tym samym czasie we właściwych sądach apelacyjnych.

3. Nie później niż 45 dni przed terminem konkursu Minister Sprawiedliwości zamieszcza ogłoszenie o terminie konkursu w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicz-

nej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁾), w którym podaje w szczególności:

1) termin złożenia zgłoszenia o przystąpieniu do egzaminu konkursowego na aplikację sądową, zwanego dalej „zgłoszeniem”;

2) siedziby sądów apelacyjnych, w których prowadzony będzie nabór na aplikację;

3) limity miejsc na aplikację w poszczególnych okręgach sądów apelacyjnych;

4) termin przeprowadzenia konkursu dla kandydatów na aplikantów.

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, powinno zawierać:

1) wniosek o dopuszczenie do egzaminu konkursowego;

2) ankietę personalną opracowaną w Ministerstwie Sprawiedliwości;

3) życiorys;

4) urzędowo poświadczony odpis dyplomu ukończenia wyższych studiów prawnych w Polsce i uzyskania tytułu magistra prawa lub zagranicznych studiów prawnych uznanych w Polsce albo zaświadczenie o zdaniu egzaminie magisterskim;

5) informację z Krajowego Rejestru Karnego, opatrzoną datą nie wcześniejszą niż miesiąc przed złożeniem zgłoszenia;

6) 3 zdjęcia.

5. Jeżeli zgłoszenie nie spełnia wymogów formalnych określonych w ust. 4, prezes sądu apelacyjnego wzywa kandydata do usunięcia braków formalnych w trybie określonym w art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Zgłoszenie może również złożyć kandydat, który złożył zaświadczenie, z którego wynika, iż zdał on wszystkie egzaminy i odbył praktyki przewidziane w planie wyższych studiów prawnych oraz ma wyznaczony termin egzaminu magisterskiego. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu konkursowego takiego kandydata jest złożenie przez niego nie później niż 5 dni przed terminem egzaminu konkursowego odpisu dyplomu lub zaświadczenia o zdaniu egzaminu magisterskiego.

7. Prezes sądu apelacyjnego zwraca kandydatowi zgłoszenie złożone po terminie.”;

6) po § 14 dodaje się § 14a w brzmieniu:

„§ 14a. 1. Nie później niż 21 dni przed terminem konkursu Minister Sprawiedliwości po-

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 oraz z 2005 r. Nr 130, poz. 1085, Nr 167, poz. 1398 i Nr 169, poz. 1410 i 1417.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

wołuje komisję egzaminacyjną do przeprowadzenia konkursu, która składa się z pięciu członków: przedstawiciela prezesa sądu apelacyjnego, który przewodniczy komisji, oraz czterech sędziów sądu apelacyjnego lub okręgowego orzekających w wydziałach: cywilnym, karnym, gospodarczym i pracy. W charakterze obserwatorów w pracach komisji uczestniczyć może przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości oraz, na zaproszenie przewodniczącego komisji, pracownik naukowo-dydaktyczny, zatrudniony w wyższej uczelni i posiadający tytuł lub stopień naukowy z dziedziny nauk prawnych. Przewodniczący komisji wyznacza spośród członków komisji sekretarza komisji.

2. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne, wynikające w szczególności z dużej liczby kandydatów, Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu apelacyjnego może powołać w sądzie apelacyjnym więcej niż 1 komisję.
3. Członkami komisji nie mogą być osoby, które z kandydatem przystępującym do egzaminu pozostają w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa albo powinowactwa do drugiego stopnia, przysposobienia ani też we wspólnym pożyciu. Sędziowie przed powołaniem do składu komisji składają stosowne oświadczenia.
4. Komisja egzaminacyjna ocenia, czy kandydat na aplikanta odpowiada wymaganiom określonym w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych.”;

7) w § 15:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Część pisemna trwa 90 minut i składa się z przygotowanych przez Ministra Sprawiedliwości 75 pytań testowych jednokrotnego wyboru i 2 pytań opisowych, z których kandydat na aplikanta wybiera do opracowania jedno. Za każdą prawidłową odpowiedź na pytanie testowe komisja przyznaje 1 punkt, a za opracowanie pytania opisowego od 0 do 5 punktów. Maksymalna liczba punktów z części pisemnej wynosi 80.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Egzamin konkursowy przeprowadza się w wydzielonej sali, w warunkach zapewniających kandydatom samodzielną pracę, przy czym w sali — poza zdającymi — mogą być obecni tylko członkowie komisji egzaminacyjnej. Opuszczenie sali w trakcie egzaminu dopuszczalne jest w wyjątkowych przypadkach, pod nadzorem członka komisji egzaminacyjnej, wskazanego przez przewodniczącego.

2b. Prace egzaminacyjne oznacza się indywidualnym kodem. Każdy kandydat otrzymuje wylosowaną przez siebie kopertę, na której widnieje numer kodu. Numer kodu kandydat wpisuje w prawym górnym rogu na pierwszej stronie testu. W kopercie umieszczona jest czysta kartka, na której kandydat zapisuje swoje imię i nazwisko, umieszcza ją z powrotem w kopercie, zakleja i przed przystąpieniem do rozwiązywania testu oddaje członkowi komisji. Koperty — do czasu rozkodowania prac — przechowuje przewodniczący komisji. Prace są rozkodowywane po ich sprawdzeniu.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do czasu ogłoszenia wyników z części pisemnej, przewodniczący komisji przechowuje testy w kancelarii tajnej właściwego sądu apelacyjnego, z wyłączeniem czasu niezbędnego do przeprowadzenia egzaminu oraz sprawdzenia prac. Komisja sprawdza prace z części pisemnej egzaminu konkursowego niezwłocznie po jej zakończeniu, w siedzibie komisji egzaminacyjnej, przy czym każda praca podlega sprawdzeniu przez dwóch członków komisji. Otwarcie koperty z odpowiedziami do testu następuje komisyjnie po zakończeniu części pisemnej egzaminu.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do części ustnej zostają dopuszczeni kandydaci, którzy uzyskali co najmniej 60 punktów z części pisemnej konkursu. W przypadku gdy minimum to uzyska mniejsza liczba kandydatów niż dwukrotność limitu przyjęć na aplikację w danym okręgu apelacyjnym, do części ustnej dopuszczeni zostają kandydaci, którzy otrzymali kolejno największą liczbę punktów, wówczas jednak kandydatów dopuszczonych do części ustnej nie może przekroczyć wskazanej wyżej dwukrotności limitu przyjęć. Jeżeli więcej niż jeden kandydat uzyska taką samą liczbę punktów, jak ostatni spośród wyłonionych w ten sposób kandydatów, wszyscy oni zostają dopuszczeni do części ustnej konkursu.”;

8) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. 1. Komisja egzaminacyjna przedstawia prezesowi sądu apelacyjnego wyniki konkursu wraz z dokumentacją.

2. Na podstawie przedstawionych wyników konkursu prezes sądu apelacyjnego ustala listę osób zakwalifikowanych do odbywania aplikacji, biorąc za podstawę sumę punktów uzyskanych przez kandydata w czasie konkursu. W razie uzyskania przez kilku kandydatów tej samej liczby punktów bierze również pod uwagę ocenę końcową widniejącą na dyplomie.

3. W uzgodnieniu z prezesami podległych sądów okręgowych, prezes sądu apelacyjnego mianuje aplikanta w podległym okręgu sądowym i przydziela go do określonego sądu rejonowego.”;

9) w § 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do 30 czerwca każdego roku prezes sądu apelacyjnego przesyła Ministrowi Sprawiedliwości do zatwierdzenia szczegółowy plan zajęć seminaryjnych aplikantów, prowadzonych na każdym roku aplikacji w okręgu apelacji.”;

10) w § 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do kolokwium stosuje się odpowiednio przepisy § 14a ust. 3, § 26 ust. 2, § 27—29, 31, 32 i 33 ust. 6, przy czym część pisemna kolokwium odbywa się w ciągu jednego dnia i trwa 6 godzin, zaś termin kolokwium wyznacza prezes sądu apelacyjnego i zawiadamia o nim Ministra Sprawiedliwości. Kolokwium przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez prezesa sądu apelacyjnego w sędzię, który prowadzi zajęcia seminaryjne aplikantów. Kazusy i pytania na część ustną kolokwium opracowują członkowie komisji.”;

11) w § 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest prezes lub wiceprezes sądu apelacyjnego, sekretarza, którym jest właściwy kierownik szkolenia lub osoba wykonująca jego obowiązki, przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości oraz z pięciu do dziewięciu sędziów sądu apelacyjnego lub okręgowego — specjalistów z różnych dziedzin prawa. Do członków komisji stosuje się odpowiednio przepis § 14a ust. 3. W przypadku wyłączenia wszystkich osób uprawnionych do pełnienia funkcji przewodniczącego albo sekretarza komisji egzaminacyjnej Minister Sprawiedliwości powołuje na te funkcje sędziego właściwego sądu apelacyjnego albo podległego sądu okręgowego.”;

12) w § 27 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Oceny, o których mowa w ust. 2, mogą być określone oznaczeniem „minus” oraz „plus”, przy czym „plus” powoduje zwiększenie wartości oceny o 0,5, a „minus” zmniejszenie o 0,25.”;

13) w § 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W trakcie części ustnej egzaminu aplikant może posługiwać się tekstami aktów prawnych udostępnionymi przez komisję. Czas przygotowania do odpowiedzi z każdego z przedmiotów, o których mowa w ust. 2, wynosi nie mniej niż 10 minut.”;

14) § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. 1. Komisja ustala łączną ocenę części pisemnej i ustnej egzaminu stopniami:

1) celujący — jeżeli średnia arytmetyczna wynosi 5,75 do 6,0;

2) bardzo dobry plus — jeżeli średnia arytmetyczna wynosi 5,25 do 5,74;

3) bardzo dobry — jeżeli średnia arytmetyczna wynosi 4,75 do 5,24;

4) dobry plus — jeżeli średnia arytmetyczna wynosi 4,25 do 4,74;

5) dobry — jeżeli średnia arytmetyczna wynosi 3,75 do 4,24;

6) dostateczny plus — jeżeli średnia arytmetyczna wynosi 3,25 do 3,74;

7) dostateczny — jeżeli średnia arytmetyczna wynosi 2,75 do 3,24;

8) niedostateczny.

2. Z przebiegu i wyników poszczególnych części egzaminu sędziowskiego komisja sporządza protokół, który podpisują przewodniczący i wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej. W protokole, oprócz ocen z poszczególnych przedmiotów, mogą być zawarte dodatkowe uwagi i spostrzeżenia komisji.”;

15) w § 33:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Aplikanci, którzy uzyskali zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, składają egzamin nie później niż przed upływem dwóch lat od dnia ukończenia aplikacji przed komisją egzaminacyjną powołaną w Ministerstwie Sprawiedliwości, w trybie określonym w § 25, z tym że przewodniczącym komisji jest przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, wytypowany z grona sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości. Uprawnienie do zdawania egzaminu wygasa po upływie 2 lat od ukończenia aplikacji.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Aplikant, który nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie i nie uzyskał zezwolenia prezesa na zdawanie go w terminie późniejszym albo odstąpił bez usprawiedliwienia od egzaminu w czasie jego trwania, składa egzamin tylko raz według zasad, jak w przypadku uzyskania oceny niedostatecznej.

6. Egzamin składany ponownie podlega powtórzeniu w całości.”;

16) w § 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie później niż 21 dni przed terminem konkursu Minister Sprawiedliwości — Prokurator Generalny powołuje komisję, która składa się z 5 prokuratorów, w tym przedstawiciela pro-

kuratora apelacyjnego, który przewodniczy komisji. W charakterze obserwatorów, na zaproszenie przewodniczącego komisji, w jej pracach uczestniczyć może przedstawiciel Rady Prokuratorów oraz pracownik naukowo-dydaktyczny, zatrudniony na wyższej uczelni i posiadający tytuł lub stopień naukowy z dziedziny nauk prawnych. Przewodniczący komisji wyznacza spośród członków komisji sekretarza komisji.”;

17) uchyla się § 36;

18) § 48 otrzymuje brzmienie:

„§ 48. Do aplikacji, kolokwium i egzaminu prokuratorского stosuje się odpowiednio przepisy § 14, § 14a ust. 2 i 3, § 15, § 16 ust. 1 i 2, § 17, § 19, § 21—24, § 26, § 27, § 28 ust. 3, § 29, § 30 ust. 1 i 3, § 31, § 32, § 33 ust. 1, 2, 5 i 6, § 34.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Ziobro*

429

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 31 marca 2006 r.

w sprawie rodzajów instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dla wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji:

- 1) rodzaje instalacji;
- 2) wartości progowe odniesione do zdolności produkcyjnych instalacji objętych tym systemem;
- 3) długość okresu rozliczeniowego;
- 4) substancje objęte tym systemem;
- 5) współczynnik ocieplenia wykorzystywany do obliczania ekwiwalentu.

§ 2. Rodzaje instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji oraz wartości progowe odniesione do zdolności produkcyjnych tych instalacji są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Długość okresu rozliczeniowego dla wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji wynosi:

- 1) dla pierwszego okresu rozliczeniowego — 3 lata obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.;

2) dla drugiego okresu rozliczeniowego — 5 lat obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.

§ 4. W okresach rozliczeniowych, o których mowa w § 3, wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji jest objęty dwutlenek węgla (CO₂).

§ 5. Współczynnik ocieplenia dla dwutlenku węgla (CO₂) służy do porównania wielkości udziału różnych gazów w globalnym ociepleniu i wyraża wielkość wpływu cząsteczki danego gazu na pochłanianie promieniowania długofalowego Ziemi w stosunku do pochłaniania tego promieniowania przez cząsteczkę dwutlenku węgla (CO₂) i wynosi 1; współczynnik ocieplenia jest wykorzystywany do obliczania ekwiwalentu.

§ 6. Instalacje objęte wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji na podstawie dotychczasowych przepisów stają się instalacjami objętymi tym systemem na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 września 2005 r. w sprawie rodzajów instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji na lata 2005—2007 (Dz. U. Nr 199, poz. 1646).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Środowiska: *J. Szyszko*

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 220, poz. 1899).